

מסכת טהרות

פרק א' משנה ד'

ובבגדה, העור וחרטב וקיפה ואלול והעצמות והגידים והקרניים ומטלפים, מצטרפין לטמא טמאת אכלין, אבל לא טמאת נבלות. כיוצא בו, השוחט בהמה טמאה לנכרי והיא מפרכסת, מטמא טמאת אכלין, אבל לא טמאת נבלות, עד שפטמות או עד שיתרין את ראותה. רביה לטמא טמאת אכלין, מהה שרביה לטמא טמאת נבלות: